

LUA LONG ĐA TAT

Ca Vọng Cờ mới

DEPOT LIT
INDOCHINE
N^o 29554



Quang

Edition TRAN-QUANG

16° Indoch
Pièce 7462

Lời nhà xuất bản

Cùng các bạn yêu mến nghệ thuật,

Mục đích chúng tôi cho ra loại sách :

TÀI TỬ DANH CA để cho các anh em, chị em tài-tử bày tỏ tâm-tình bằng các bài nói lời và bài ca để nâng cao trình độ nghệ-thuật văn chương của các anh em, chị em ngày nay không phải còn như ngày xưa. xướng ca vô loài. Vậy các anh em, chị em cố tài soạn bài cứ gửi về chúng tôi sẽ hết sức trình bày và cổ động.

TÀI TỬ DANH CA là một cuốn sách để giúp ích cho các anh em, chị em bình dân trong ngày mưa dầm gió bắc, rồi thì giờ nghỉ ở nhà có cuốn sách mà ca hát. Những bài hát đăng vào **TÀI TỬ DANH CA** chúng tôi lựa chọn những bài ca giá trị mà dễ ca, để cho ai cũng có thể ca hát được.

Một khi bạn tuyệt vọng, bạn hãy ca hát đi, bạn sẽ thấy văn chương lưu loát như tiếng đàn tâm an ủi lòng bạn, tâm hồn bạn sẽ thư thái, bạn sẽ quên hết những nỗi ưu tư.

TÀI TỬ DANH CA : xuất bản mỗi tháng
1 kỳ vào ngày mùng 1 tây

Thư từ và bài vở xin gửi cho.

NGUYỄN VĂN BÌNH

Giám đốc nhà xuất bản Trần Quang

Trần-Quang en face

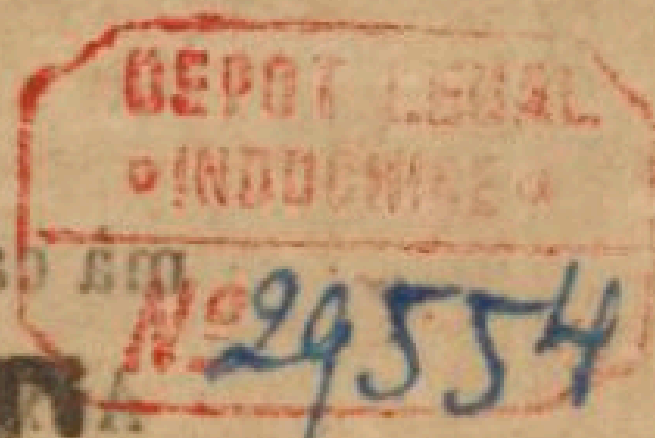
du Grand Marché — hanoi

Tái Từ số 4

Đặc biệt ! Đặc biệt !

Khóc Bàng-Phi

LONG LU' A' U
Bàng - Quý - Phi



ĐA TAT

lệ. Trong này ho Bàng-Phi
Không có Khóc-Bàng-Phi
lại do tái từ danh Bàng-Muôn ở ban hát Ai-Liên
sơn, Văn chương tuyệt tác. Những bản ca da
duong. Sách in kỹ-thuat.

Vọng Cổ Mới

Giá : 1 p50

Các bạn ở xa gửi mua tính thêm

0\$60 cước phí

ÉDITION
TRAN-QUANG
de Tonkin
Janvier 1944
Permis d'impression en date du 28

Tài Tử số 4

Đặc biệt ! Đặc biệt !

Khóc Bàng-Phi

soạn trong chuyện

« Ngũ-Hồ Bình Tây » ở hồi sử án

Bàng - Quý - Phi

mà các bạn thường thấy diễn ở trên sân khấu
Ai xem cũng phải ngậm ngùi rơi hai hàng
lệ. Thương thay cho Bàng-Quý Phi !

Không những vở Khóc-Bàng-Phi, đã hay mà
lại do tài tử trứ danh Bảy-Muôn ở ban hát Ai-Liên
soạn, Văn chương tuyệt tác. Những bản ca du
dương. Sách in mỹ-thuật.

Thật là một cuốn sách ca kịch đầy những tình
hoa thơ mộng.

Giá : 1 p50

Các bạn ở xa gửi mua tính thêm
0\$60 cước phí

Permis d'imprimer No 36 en date du 28
Janvier 1944 délivré par le Service de l' I. P. P.
du Tonkin

Lụa long da tat

Ca vông Cỏ

1 — Tiếng chuông chùa, ngân nga lên từ như
thức đục long em làm sa nơi trần thế.

2 — Mượn cửa thuyền môn vui kẻ kinh, nhớ
đức Phật như lai tại độ. Chư vớt

Nói Lối — MINH-TAM chàng ơi ! ngày
nay còn đâu những buổi ai-ân, thơ mộng,
đầy xuân sắc bên hồ Trúc-Bạch, dưới vầng
trăng thanh,

— Biết bao giờ trong trí nhớ em lại súa
nhòa được cái hình ảnh của chàng, chàng
đã tận tụy, hi-sinh biết bao những cái êm
đẹp của đời niên thiếu cho em.

— Thế mà ngày nay đây, ngày nay đây,
em có ngờ đâu bình tan gương vỡ chàng
bỏ em bơ vơ trên trần thế, sớm tối em chỉ
đành có thở vắn với lại than dài, biết rồi
mai đây, em có chống đỡ được với những
con gió táp phong ba của cái tuổi xuân, son
trẻ của em, nên em phải đành nhắm mắt
liã bỏ đất phồn hoa êm dịu như nhung,
như gấm, là nơi quê, cha đất tổ, là nơi mà
chúng ta đã cùng nhau chung sống, những
ngày êm ả. Không biết chàng ở bên kia
thế giới chàng có biết cho em đã nhỏ biết
bao nhiêu giọt lệ thương tâm trên mặt gối.

— **MINH-TAM** chàng ơi, chàng có khôn
thiêng chàng hãy đưa đường chỉ lối cho
em tới cửa thuyền môn: am thanh cảnh
vắng, để em mượn cảnh bờ đề tưới tắt lửa
long.

Ca vọng Cổ

- 1 — Tiếng chuông chùa, ngân nga rền rĩ như thúc dục lòng em lánh sa nơi trần thế.
- 2 — Mượn cửa thuyền môn vui kẻ kinh, nhờ đức phật như lai ra tay tế độ, cứu vớt những linh hồn đau khổ, thoát khỏi nơi bến khổ sông mê.
- 3 — Chuỗi hồ đề miệng niệm quá quá sanh sanh mỗ sớm chuông khuya hư vô bảo ảnh tắt lửa lòng phỉ sạch bụi trần ai.
- 4 — Những phút say sưa ân ái, em nghĩ ra em lại hải hùng cho nơi trường tình đang êm ấm say sưa bỗng đứng gương vỡ bình tan.
- 5 — Tài mà chi, sắc mà làm chi, tài sắc thiên cổ lụy, tạo vật oán, hoá công kiếp phù sinh có được bao ngày.
- 6 — Thuyền bác nhả mệnh mộng thuận buồm xuôi gió, tránh đường trần thế một lòng thành kính, miệng niệm chữ nam vô.
- 7 — Sợ chỉ hồng ràng buộc, còn đeo mang oan nghiệp làm chi, nợ phong trần biết bao giờ gỡ cho hết rồi.
- 8 — Biết bao bạn nữ lưu hoá bụi, không sớm tỉnh ngộ lo xa, lại đi tái giá, đến khi phần lạt hương phai, xuân sắc tạ tàn.
- 9 — Nào danh lợi sang giàu, tình ái lộng lẫy xa hoa đắm thắm rồi cuộc rồi có khác chi giấc mộng tàn.
- 10 — Mang nặng vết thương lòng, bị đời, đường dẫy cũng bởi nhẹ dạ nghe những lời đường mật của bọn thiếu niên.

- 11 — Có biết đâu khi tiền tài đã hết, quần áo tang thương, mặc vào cảnh phụ bạc của đời, thay trắng đổi đen.
- 12 — Khi hối lại, mới biết cảnh thần tiên, non xanh nước biếc, ăn chay niệm Phật là thanh tao thư thái tâm hồn.
- 13 — Nghiêng mình trước cửa Phật đài, sớm khuya kinh kệ để sóa nhòa hai chữ to vương, cố chí nối gót theo đức từ bi.
- 14 — Thỉnh tiếng chuông cảnh ngộ trong buổi chiều tà quang đãng, nghe tiếng chuông chùa ngân nga như du hồn chinh phụ thoát khỏi vòng tục lụy.
- 15 — Đời là chông gai, đời là đau thương các bạn chinh phụ ơi nếu một khi các bạn chưa trải mùi đời, các bạn hãy lấy tấm gương của em đây mà tự sử.
- 16 — Nam vô a di đà Phật, nam vô pháp, nam vô tăng, nam vô quan thế âm bồ tát ma ha tát,
- 17 — Cứu vớt kẻ trầm luân, chán mùi tục lụy, trong lòng mang một mối hận ngàn thu.
- 18 — Ngao ngán thay cho cuộc tình duyên sớm nở tối tàn, giữa đường đứt gánh phân ly âm dương phân biệt càng thêm não lòng.
- 19 — Mỗi mắt mong chờ, nào dạ hoài mong hồn sương phụ tháng ngày trôi qua chỉ ử rữ bên lũy tre xanh ăn chay niệm Phật cho qua ngày tháng.
- 20 — Nam vô a di, đức Phật như lai ra tay tế độ vớt kẻ trầm luân bên mình mang hận thoát khỏi nơi trần thế,

TRẦN VĂN-HUYEN

Dimanche 31 Octobre 1943

Ngọc và Lan

Nói lời

Anh Ngọc ơi! Ngày mai đây, là ngày anh đã vui duyên mới, còn em, em cũng chúc mừng cho anh được hoàn toàn vui vẻ, chứ em dám đấu quấy rối cuộc đời giàu sang, danh vọng của anh. Em vẫn biết sau này anh sẽ khổ, anh sẽ chết nửa cõi lòng, mà tâm can em như người bảo sẽ chẳng khác chi anh. Nhưng em cũng không hối hận, vì em đã quý anh, thương anh, yêu anh, chúng ta thường yêu nhau như thế là đủ rồi. Anh Ngọc ơi! những như anh với em, thì có ngờ đâu trên đường đời hiu quạnh, anh đi một đường, mà em đi một lối. Có ngờ đâu, là ngày mai đi đón người bạn trăm năm lại không phải là em, có ngờ đâu là anh em ta phải ly-biệt một cách đau đớn. Để cho đời lừa chúng ta mang mối hận lòng.

Ca Vọng cổ

- 1 — Cũng bởi vì, kẻ lòng lang dạ thú, nó giữ phần danh dự, đi lừa dối những người khờ dại như anh.
- 2 — Anh ơi! những như anh với em, thì có ngờ đâu đời em hiu quạnh cô phòng cất bước ra đi.
- 3 — Đêm đông gió lạnh, em ngồi suy nghĩ kiếp làm người chẳng ra làm sao, chẳng qua là tại số trời đã định.
- 4 — Nên em phải bước chân ra đi, đi để tránh cái sức mạnh ngược đãi của hóa công, để gượng sống cái cảnh nghèo nàn.

- 5 — Em cũng tự biết, anh không nỡ dứt ruột mà ngồi nhìn cái cuộc ái-tình tang-thương biến cải, tan vỡ không ngờ.
- 6 — Anh không nên vì em mà nghĩ suy, chớ hao tổn tinh-thần, anh nên lấy lòng nhân-tử coi Thúy-Liễu cũng như là em.
- 7 — Vì cuộc nhân duyên mới của anh đã thành lập rồi, anh nên gây lấy một gia-đình hạnh phúc cho xứng đáng là một người chồng.
- 8 — Tuy anh cùng em trăm năm chẳng vẹn chữ tình, nhưng sợi tơ lòng quấn chặt, khó gỡ cho xong.
- 9 — Mỗi tình đầu của anh đối với em, dù chẳng cưới xin cũng như vợ chồng, nhưng về tinh thần cũng như nghĩa tạo khang.
- 10 — Cho nên em coi tơ duyên trước vẫn lạnh mà anh vắng mặt xa xôi, như người chiến sĩ hy sinh trên bãi sa tràng.
- 11 — Bởi vậy cho nên em không buồn duyên, tủi phận long đong, thì anh cũng chẳng nên âm-thăm đau khổ cho thêm nát lòng.
- 12 — Thăm thương thấy anh ôi ! em vừa mới khuyên anh chẳng nên than thở, mà hay đâu, nước mắt của em nó đã tuôn tràn.
- 13 — Thôi thì em cũng cam chịu tội cùng anh, em khóc một lúc nữa cho nó hả dạ vui lòng.
- 14 — Đến bước này ! Em cũng nên than thở với cao xanh cho hả dạ, kéo mai đây, ván đã đóng thuyền, trôi sông.

15 — Tiếng vọng xa đưa, lòng em thắc mắc,
giọng chim khảm khắc ra đã gọi hồn
người chinh-phụ xa xăm.

16 — Mắt đắm trông theo dịp cầu ô-thước,
chân ai nhẹ bước đi theo một mối tơ lòng,
làm cho tan nát mối tâm tang.

17 — Mối tình thiết-tha, mà phải giả như hững-
hờ, như tiếng đàn lòng chưa gảy mà đã
đứt giây tơ-dồng.

18 — Anh ôi ! Lan của anh hôm nay không còn
sinh tươi như Lan của anh hôm mười sáu
còn như thơ như mộng.

19 — Tâm-hồn của Lan hôm nay Ngọc đã lấy
hết cả rồi, chỉ còn thề-phách của em bây
giờ nó đang chiến miên lai-lãng trên chín
tầng mây.

20 — Đời của em có lẽ đến đây là đoạn-tuyệt,
nếu anh còn vương-viu đến người xưa,
cảnh cũ, thì em hãy xin hứa hẹn cùng anh
đến kiếp tái-sinh.

TRẦN-THỊ-KIM-YẾN

Viết tại Hưng - Yên
mùa đông năm quý-vị

Tơ tằm đứt mối

Nói lời.— *Than ôi ! Tỉnh giấc mộng gọi hồn lữ-thữ, giọng quên kêu chau mặt khóc tha-hương. Lặng tai nghe tiếng nhận canh trường, bừng mắt thấy cảnh cổ phòng tịch mịch.*

NGỌC-CHÍNH em ôi ! em làm chi quá ác, em nỡ quên cái lời thề hải sơn minh, giống chim kia nó còn biết kêu chiu chút lúc lạc đàn, huống chi tình của đôi ta có khác chi, tình chồng nghĩa vợ. Tuy chưa được cùng nhau chẵn loan gổi phượng, nhưng cũng được cùng nhau vai tựa má kề. Thế mà nay em nỡ để cho anh bỗng gãy tay chèo giữa biển tình khiến thân anh chới nổi, bởi vì em mà làm cho anh muôn mối tơ vô...

Ca Vọng cổ

- 1 — Gạt giọt lệ thầm, anh khóc thân thể sao lắm mùi tân-khồ.
- 2 — Anh buồn cho em **NGỌC-CHÍNH** đem đến đôi trắng khéo thay màu.
- 3 — Bởi vì cha mẹ em lại quá tham giàu, mà em cũng vội âu duyên mới nỡ phụ tình xưa.
- 4 — Thật là uổng công cho con đã trắng nơi biển đông đầy công xe cát bị sóng sao đào dạt đã tan tành.
- 5 — Bấy lâu nay anh vì em mà khăng-khít bóng huỳnh, vì duyên vẫn tử lại vì tình tri-kỷ say nhau.
- 6 — Nay, em ôi ! Em tệ mà làm chi, em bạc mà làm gì, không nhớ hồi nào đôi lứa ta dưới bóng trăng thu vàng vạc.

- 7 — Trong lúc ấy em thề với anh rằng : ngàn mây thu qua em cũng cố mong chờ không bao giờ em thay nợ đôi duyên.
- 8 — Đến nay mộng vàng tan mà anh thẹn cho ai thủy chung không vẹn, ngày tháng qua anh nướng ruột héo gan sầu.
- 9 — Em nở lòng đau phụ rẫy cựu tình mà đi thăm ván bán thuyền, mặn duyên cát lữ mà lạt tình tao khang.
- 10 — Anh những mong tóc tơ trăm năm vẹn tròn, anh có ngờ đâu bỗng nửa chừng mây rã bèo tan.
- 11 — Lòng nào nở đi bán duyên cho đành, để cho anh mang nặng mối hận chung tình.
- 12 — Lòng anh đau-đớn thống khổ từ đây, vì em nở để cho anh trọn đời khóc hận với buồn than.
- 13 — Vì vô duyên thì sui gáp gỡ buổi đầu để cho khăng khít rồi nay lại khiến điều phải xa nhau.
- 14 — Tình duyên trắc trở rồi nó để cho anh ôm lấy cái tâm-sự một bầu.
- 15 — Anh đau vì em, anh khổ vì em, mà anh phải vò vố một sầu.
- 16 — Đêm khuya tôi nhìn phương trời cặp mắt đăm đăm, tôi ước đám mây đen dạng tre phủ túp lều tranh.
- 17 — Làm giọt mưa ngâu để cho ai tắm gội cho nó mát lòng.
- 18 — Tình tội chi, hỏi ông trời, ông bắt tôi lên sân-khấu của đời mà làm chi.

- 19 — Thế mới biết rằng : « Ái-tình là sông mê
bề khổ » khách chung tình nên tỉnh ngộ
mà coi.
- 20 — Từ đây anh cố phóng tầm con mắt mà coi
và mong trái tim của em được nhiều pheo
rung-động bởi người chồng có đủ điều-
kiện hơn anh.

Viết tại gác Phố HÀM-LONG
Mùa thu năm QUÝ-VỊ
HOANG - TÙNG

Nói Lối — Thần chết đang đợi một
tấm linh hồn cứng cõi như gang thép, để
đem về một nơi phương trời vô tận mà
không sao phản kháng được.

Xàng xê

- 1 — Rồi đây tấm thân anh hùng sẽ như mây
theo gió cuốn về một nơi phương trời xa
thẳm.
- 2 — Dưới năm mồ lạnh lẽo ngàn thu thôi đánh
oán-hận.
- 3 — Bởi chưa làm tròn cái bổn phận với non sông
(Tôi trách trễ tạo người thật bất công)
- 4 — Tiếc những khi vào tử ra sinh tây đột đông
xung.
- 5 — Mà nay đành khoanh tay tôi đứng trông.
- 6 — Có khác nào cái con dĩa trắng xe cát chôn
biền đông.
- 7 — Lặng lẽ bình tĩnh mà nay bỗng sóng cồn
gió cuộn.

- 8 — Giữ giới làm chi hỡi phong ba bình địa.
9 — Gây chi ra nổi khốc thảm thê lương
10 — Hỡi tướng lại thời liệt oanh bóng nắng đã
xế chiều.
11 — Nhặt nhèo tiêu điều.
12 — Vì con qua lửa nửa vánh đã gác đầu non
13 — Vẳng xa đưa tiếng chim rừng kêu hí hoài
rì-rã.
14 — Vừng kim-ô đã tàn, nên buồn bã bay về
chốn sơn-lâm.
15 — Mịt mù nhìn xem bốn bề bát ngát
16 — Hỡi hỡi kia lô nhô huyền bí.
17 — Người chịu lạnh lòng sương tuyết đã bao lâu.
18 — Đã từng thấy cái cuộc đời nó biền dâu.
19 — Kẻ nào xưa ẩn nấp ở nơi sơn đầu.
20 — Non tàn núi đổ mà chẳng thấy đầu.
21 — Hay là chờ cho nước đục đang có thả câu
22 — Cái cuộc đời nghĩ đến mà đau.
23 — Nơi cửu tuyền tôi thương cho linh hồn
chiến sĩ.
24 — Vì một giải trường thành này mà làm mờ
vô chủ bên sông.
(Rồi bỏ mình tại chốn chiến chung)
25 — Rồi ta đây ta sắp phải chết một cách thê
thảm gớm ghê dần-dà.
26 — Tám thân này có khác nào như bóng kim-ô
đã sẽ tà .
27 — Đêm trường nhường sự chau trưng che
ánh gương ngà
(Hỡi ai là người thấu rõ nỗi này cho ta)

- 28 — Rồi sắp đi theo tiếng gọi của quỷ ma.
29 — Vắng xa đưa tiếng nhớ nhà của cái gia-gia
30 — Hồi tưởng lại thời liệt-oanh vĩ đại anh hùng
31 — Hỏi ai là người uỷ tử tham danh
32 — Tỉnh giấc hoàng lương thì đã ra người
thiên cổ
33 — Hăm bức ngàn thu ở dưới suối vàng bị
mặt hoang vu.

Viết đầu mùa đông năm Quý-Mùi
của tài tử SONG-LONG
hay là một khách GIANG HỒ MÃ THƯỢNG

Một bức Thư-tình

NÓI LỜI — Đã bao nhiêu lần, sau những câu truyện tâm sự của anh nói với em, em thấy sự sống mạnh mẽ trong trái tim. Chỉ có trái tim mới là nguồn sống và động lực của cuộc yêu đương. Em đã nhận thấu chân lý tuyệt đối ấy. Vậy em thành thực mừng anh và mong anh sẽ mãn nguyện của một thiếu niên Nam Việt mà Thông Chế Pétain đã nói. Trung Hiếu Cần Lao Gia Đình Tổ Quốc.

Vậy anh hãy nhớ hai chữ tổ Quốc là thiêng liêng, còn cuộc ái tình của chúng ta dù năm năm, hay hai mươi năm em cũng hết lòng chờ đợi.

Mai Lang anh ơi! Cái đêm nay là đêm gì? Cảnh này là cảnh gì? mà lòng em bâng

khuàng sùng sùng, có lẽ em đã đắm đuối vì một nụ cười liếng nói của anh, đã quyến rũ em vào một thế giới cao siêu tuyệt đích trong trẻo, trong đó em không còn phải nhìn thấy khói mù vẩn đục của đời, thay trắng đổi đen. Nên em đã xóa nhòa trong tâm can những nhời chua chát của đời thương mai mỉa: lý tưởng danh dự lương tâm. Anh thật là một thiếu niên háng hái nở nức, nên tâm hồn thể phách của em dựa vào anh mà lúc nào cũng thư thái sẵn sàng tâm tâm niệm niệm cầu chúc cho anh công thành danh toại để chúng ta cùng hưởng những phút yêu đương.

Ca Vọng cổ

- 1 — Máu trong tim của chúng ta còn sôi nổi những hoài bão, gân cốt trong người anh còn hùng tráng.
- 2 — Anh phải nở nức, chiến đấu, hy sinh cho non sông tổ quốc.
- 3 — Lúc này giống non Việt Nam đang cần sức mạnh để sống, cần háng hái để tiến cho đến hơi thở cuối cùng.
- 4 — Để phụng sự một tương lai đầy hoa mộng, mà chúng ta có quyền, có hồn phạn tin là rục rở.
- 5 — Trong lúc này hễ hoài nghi là nhu nhược, bi quan là hèn nhát, không xứng đáng của tuổi làm trai.
- 6 — Máu trong tim của em là một nữ nhi nan hóa, mà cũng còn đầy ắp những hoài bão cao siêu.

76 — Tang cảm, gân cốt người em cũng rụng
đồng như một trận phong hạ, nên em hy
sinh hết cả những cái đẹp đẽ của đời em
đến phút cuối cùng.

8 — Sống mà không có lý tưởng, còn có nghĩa
gì? đời thiếu niên không gian lao với
phong ba bão táp thời còn biết ai là sắt đá.

9 — Nếu có phải héo tim mòn óc, thua một
định mệnh tàn ác, ngã gục trên đường
nghĩa vụ ở bãi chiến trường cũng phải cam
lòng.

10 — Mai Lang anh ơi! trong cơn binh lửa anh,
có bị sa lũy, cũng có danh dự với mấn
nguyên là một chiến sĩ đền đáp cho non

sông.
11 — Hành vi của anh sẽ được người thức giả
có tâm huyết hoan nghênh, mà anh sẽ là
một tấm gương sáng cho người theo sau.

12 — Vậy em khuyên anh chớ nên say đắm
trong bể tình, tình là thành sầu, bể khổ,
bến mê.

13 — Đã là trai, tình tiền giàu sang anh hãy
nên gác bỏ bên lòng, cho tới khi gió yên
sóng lặng bờ cõi Vững an.

14 — Em nhớ lại, kỷ niệm năm xưa dưới khóm
hoàng lan em đang trầm tư mặc tưởng
ôm giấc mộng hồn.

15 — Em thấy trái tim của em tan tác trong
giấc mơ hoa cũng bởi vì anh ở đâu đi
đến vỗ vào vai em.

16 — Thế rồi Anh sĩ và em, anh mắng em thậm
tệ anh bảo anh không phải là một kẻ sĩ
tinh, để anh đi về nhà anh.

17 — Đời thiếu niên của anh khác hẳn, cái
tuổi đời tâm của anh không phải chỉ để
phụng sự cho hai chữ ái tình.

18 — Rồi anh lại nghiêm nghị tỏ ra một thiếu
niên độc lập có tư tưởng là một chiến
hy sinh cho nước cho nhà.

19 — Một phần đông thanh niên, đang đi theo
những cô gái thanh tân, có một sắc đẹp
mê hồn, mà gia đình giáo dục lại kìm kẹp
với giàu sang.

20 — Thành kiến hủ bại của xã hội theo khuôn
trường giả đã nhằng quên cả trí làm trai
đi lẫn lóc vào nơi vực thẳm, giầy séo lên
tất cả những tình cảm thiêng liêng của lòng

TRẦN-VĂN-HUYỀN

Viết tại Banc de sable

Đến tối thứ ba 30 Novembre 1943

14 — Em nhớ lại, kỷ niệm năm xưa dưới khóm

hoàng lan em đang trầm tư mặc tưởng

ôm giắc ngực hồn.

15 — Em thấy trái tim của em tan tác trong

giắc mơ hoa cũng bởi vì anh ở đây đi

đến vào vai em.

Xuân nữ

Oi ! đến nay em mới biết lòng dạ của con người
Thiệt là nham hiểm phi thường có biết đâu mà
định hời thị phi,

Nghĩ mà tiếc công em bấy lâu nay em hết sức
tâm thành,

Nhưng tin cùng ai, những quyết cùng ai nổi
sợi tơ tình cho đến bạc đầu,

Nên chẳng ngại chi cay đắng với đau thương,
Không ngờ lại gặp phải kẻ bạc tình quá đổi
nhân tâm.

Đến ngày nay sự đảo đầu đen trắng đã phân
Minh,

Em vừa biết thức tỉnh ăn năn thì thôi rồi muôn
việc đã dở dang.

Cha ôi ! phải chi trước kia con biết nghe lời
dạy dỗ của cha.

Thì thân con đâu có đến nỗi phải cùng nguy
phần tri khổ như ngày hôm nay đây,

Oi ! sự đời đến thế, cảnh tình đã đến thế, cái
kiếp trăm năm nơi trần tục này còn thú gì nữa
mà phải ham,

Chẳng tha em đành liên tục sát lấy thân,

Họa là nơi âm cung còn người đang cái nỗi
thảm thương phi thường cho mát mẻ tấm thân,

Chớ sống chi đây, chịu đau chịu khổ chịu sầu,

Chịu trăm cay ngàn đắng thì cái kiếp sống
thừa này ngẫm có ích chi đâu.

Trông bóng gương về

Vọng cổ (Nhịp 16)

- 1 — Phu-Nhân Quỳnh-Châu tự cảm thấy mình
trôi trôi... tuy trong cơn cùng son phấn,
chỉ riêng cô mái lâu của phu nhân được
che lấp bao nỗi âu yếm của Quân-Vương
hàng ngày lui tới.
- 2 — Nhất là về buổi chiều hôm ấy, một buổi
chiều thu lặng lẽ dịu hiền, xa xa chiếc cô
nhạn lưng trời bạt gió, phu nhân lại thấy
lạnh lùng tẻ-tải mà tưởng như bao nhiêu
hạt móc hơi sương đã thành thói reo vào
trong cõi lòng đau.
- 3 — Trông chiếc lồng sòn, lụa đào hương phủ,
oanh vàng thỏ thẻ tiếng địch bên lầu vọng
nguyệt vắng đưa khúc lý sở đáp dồn mà
không sao phá tan được giấc mộng liêu
tây của con người đẹp bên lầu.
- 4 — Cho nên cứ mỗi buổi thu về, lại gọi cho
phu nhân nhớ tiếc những mưa gió của
kiếp hoa rơi lá tả nổi trôi trên làn sóng
bạc, từ ngày phu nhân hãy còn cái vảnh
lược bạc theo quan Sà nhân thái-tử họ
Hoàng.
- 5 — Một mối tình thanh-khiết nồng nàn, trên
con đường hoa mai rú ngon, vì quan
Thái-tử Sà-Nhân cũng là một trang anh-
tuấn nghìn xe muôn ngựa can can phú
quý đã chạnh phần.
- 6 — Huống chi cả kiếp tài hoa lại đem gán
duyên vào phu nhân em gái vua Trần.

Hậu-Chủ thì tưởng trong muôn ngàn kiếp
ít ai được cái diễm phúc hơn người, khách
dun từ thoảng qua ai ai cũng phải thêm
thường cái cảnh ái ân riu rít của đôi vợ
chồng con.

7 — Nhất là trên chiếc thuyền bạch-đàn của
phu nhân lững lơ trên giòng nước bến
Giang Nam những buổi đêm tàn một mảnh
trăng vàng chênh chênh treo trên nhánh
liêu thướt tha trước gió.

8 — Phu nhân có ngờ đâu đang cái tuổi ái ân
mặn nồng thì vườn giang nam đầy thi vị
bỗng biến thành một nơi chiến địa chỉ
vì Trần-Hậu-Chủ đã quá ngông đem bạc
triệu để mua những giờ vui thú say sưa.

9 — Nền giữa cuộc phong-lưu trận tiếng chuông
chung cổ đã lay động đất Việt Công Vương
Tô mới nhân lúc làm quan trẻ biếng bèn
thu giang san vào trong bàn tay gang thép
sau một phen hải hùng tên đạn.

10 — Thế rồi một buổi sáng mùa đông gió bắc
thổi lạnh-lùng, khóm lau vổ vàng bên bến
giang nam, dưới bầu trời sấm ngất, vợ
chồng phu nhân chia tay nhau mà hai hàng
lệ thấm tuôn rơi.

11 — Trước khi lên ngựa chàng Hoàng đem một
phiến gương đập ra làm hai đưa cho phu
nhân một mảnh dặn rằng : nếu sau này
tan cơn binh lửa mà nàng có muốn gặp
ta thì cứ đến rằm tháng tám đem mảnh
gương vỡ ra tận chợ kinh bán vì ta sẽ tới
đó tìm nàng.

12 — Bụi vàng đã bay theo gió khỏi cơn binh lửa đã yên rồi, phu nhân về tay Vương Tố. Việt Công mái lầu vi hương những buổi đêm tàn riêng che lấp bao nỗi âu yếm của quân vương trong bốn cung son phấn một thiên trường hận, nhân buổi chiều thu còn vắng đưa ai oán tiếng tơ thừa.

13 — Con người Giang-Nam đâu chẳng thấy về bên mạch Châu liêm người đẹp vẫn chờ mong trước lầu vi hương tràn mưa tuyết điệp càng khuấy thêm bao nhiêu ngọn sóng trào lòng mỗi khi phu nhân nghĩ tới dấu ngựa của kẻ hành-nhân.

14 — Hôm ấy là hôm rằm tháng tám, phu nhân sai điễn thị, người bố già đem mảnh gương vỡ ra bán tại chợ Kinh cũng như ông tướng sắp sửa ra quân chưa định được cơ thắng bại phu nhân tự thấy lòng mình hồi hộp chờ mong.

15 — Rặng mây hồng đã che khuất miền Giang Nam những buổi đêm tàn một mảnh trăng vàng cuênh-chếch treo trên nhánh liễu thướt-tha, xa xa bật gió chiếc cô nhạn vẫn còn vắng tiếng kêu sương lưng trời.

16 — Sau khi nhận được hồi âm phu nhân hai ngón lệ long lanh trên gò má, con người Giang-Nam nay đã trở về đến đây rồi, bao nhiêu nỗi niềm u-ân chất mấy năm dư, đến nay chỉ nhờ giây phút này mà từ trong cõi lòng khô héo đưa lên cuống họng nghẹn ngào, một sự sung sướng không ngờ phu nhân lại còn được thấy con người Giang-Nam.

- 17 — Nhưng khi phu nhân chợt nghĩ đến mối duyên dắm thắm cùng Việt-Công ân-ái trót mấy năm dư thì lòng phu nhân bàng hoàng lo sợ vì đứng giữa hai mối giây-âu yếm thì ngại biết xử làm sao cho trọn vẹn cả đôi đàng.
- 18 — Còn đang suy nghĩ phân vân cửa lầu sạch mở, Việt công bước vào. Phu nhân cố đem một nụ cười xinh đẹp để che lấp vết thương đau trên làn môi tươi thắm nhưng vừa đứng dậy đôi gối đã run, phu nhân chỉ kịp phục dưới chân Việt-Công nức nở kể hết sự tình đầu đuôi.
- 19 — Từ khi bên miền Giang Nam, cùng ai ân-ái đến cái ngày ngậm cau tái tiểu hai hàng lệ rơi muôn thắm ngàn thương chốc mấy năm qua bên lòng riêng nặng ắp ủ một mối u hoài.
- 20 — Việt-Công tựa ý ngồi nghe đôi mắt dăm dăm nhìn tận nơi bên trời xa xăm như mơ màng say đắm rồi thông thả vừa cười vừa nói đêm nay trăng tỏ ta không muốn bỏ lỡ mất thời giờ tươi tốt phiên phu nhân hỡi vì ta sai con nữ tỷ đặt một tiệc trà mời quan Thái-Tử lại chơi rồi sau khi bên nhánh liễu thướt tha không còn cái một mảnh trăng vành chành chềch phu nhân hãy nên sửa soạn mà theo Thái-Tử Sa-Nhân về bên bến Giang-Nam.

Mùa đông năm Quý-Mùi

SONG - LONG

Gửi người chiến - sĩ

Nói lời — Vui cùng kiếm anh say về
nghĩa-vụ, buồn cho em khép cửa đợi chờ
hoài. Song anh ơi em mong là mong lúc
khải-hoàn, em đâu dám cho, anh trốn nợ.
Em vẫn mong, em vẫn đợi, mà em buồn,
cho bước phân ly. Nhưng nếu chỉ nguyện
chưa thành dầu trắng tóc em cũng chịu
ngậm sầu để cho anh thắng trận. Anh ơi,
bên nước nặng, bên nhà anh chớ-bận, em
buồn em nhớ ấy thương thời. Nay những
lúc canh trường một bóng, nghe quên kêu
mà sôi nổi tắc lòng thì ví như đôi kiếp mà
làm trai em cũng quyết thanh gươm yên
ngựa đến xa tràng để hợp cùng chàng.

Ca vọng cổ

- 1 — Em mong chàng, nơi chân mây ngày đêm
mỏi mắt, thấy đã bao phen con chim nhận
chốn góc biển hồi loan.
- 2 — Em xem hoa nở, đã lắm phen dạ ngọc
em bàng hoàng, còn trông yên-trương cũng
nhiều khi em trạnh nhớ tới nghĩa đá vàng.
- 3 — Tháng ngày qua, sao vắng bật tin chàng
em chỉ dặn thay cho giang với dờ đôi
đàng, đôi nẻo xa khơi.

- 4 — Một phương trời, chàng làm chi mà ngày đêm thăm thẳm, không biết cái nỗi này, em dăm dăm, em ngóng trông chàng.
- 5 — Cái kiếp má hồng, buổi xuân qua mà đến nỗi cô phòng, liễu ả, rồi một mai ngày theo lá đỏ, nhan sắc của em nó sẽ lạt-phai
- 6 — Lúc bấy giờ, em biết đâu cái lòng chàng, chàng chẳng lãnh đạm với cái nghĩa cũ càng.
- 7 — Những điều em lo là lo cho chàng, kẻo cũng chẳng đáng oán, có lẽ nào em đã nghĩ cho cùng dù cho đá nát vàng tan.
- 8 — Em chỉ lo cho chàng sẽ phụ em, cái người yêu dấu của chàng, mà khiến cho chàng với em đôi đàng chia biệt cùng nhau.
- 9 — Nhưng cái đáng lo, là em lo cho cái tạo hóa nó cơ cầu, cái nỗi khổ lòng em chàng nào có biết đâu.
- 10 — Kể từ khi chàng bước chân ra đi, đến nay đã mấy thu rồi, mà tin chàng bỗng biệt để cho em biết bao nhiêu sự cay đắng mặn nồng.
- 11 — Nhưng mà chàng ơi những lời thề thốt của chàng, nó còn văng vẳng bên tai khiến cho lòng em đau đớn như cắt đoạn can chàng.

- 12 — Chung tình Hoài-Lang chàng hỡi! chàng không nhớ những hồi than thở dưới bóng trăng soi, mà cứ sao ngày nay vắng vắng đứng tới hẹn kỳ lặng tiếng im hơi.
- 13 — Vì đâu mà hồn mộng của em đã rời chốn tư giang khách quẽ luống tơ bời dề cho chữ tương-tư nó đầy đoạ lâu ngày thấm lấp, sâu vùi.
- 14 — Gió thu lọt cửa, cảnh tình nhớ khách lương nhân, trăng bạc dòm song, nhìn trăng bạc thêm tủi phận chinh-anh.
- 15 — Hoài-Lang chàng ơi! Vì nghĩa vụ nên tang bồng, chàng cất gánh ra đi bởi chung quân nên loan phượng phải chia tay.
- 16 — Chàng ra đi chịu lắm nỗi đắng cay, thiếp tựa cửa ôm nhiều điều thê-thảm.
- 17 — Than ôi ! Đêm một giờ một khuya, canh một lâu một vắng, em thấy cảnh tượng gió heo may lá vàng rơi lác đác khiến cho em nhớ lại ngày qua.
- 18 — Đôi chúng ta dưới bóng trăng, kề mặt nắm tay kể xiết bao tình mặn nghĩa nồng.
- 19 — Chẳng khác chi hình kia với bóng sao mà ngày hôm nay riêng dề cho em cô-phòng vò-vỡ một thân.

20 — Hẹn ba sinh dù cho biển cạn với non mòn
nhưng mỗi tương tư nó trăm cay ngàn
đắng còn cái lời của ai đeo nặng mỗi
tình em.

Viết tại gác phở HÀM - LONG

Mùa thu năm QUÍ-VỊ

BÍCH - NGỌC

Trách ai lỗi hẹn

Nói. lỗi. — Thu Hà em ơi ! Sao em nữ
quên lời ước cũ, không nhớ lại tình xưa
lời nước non gần chặt tựa sóng đùa, còn
cái tiếng hẹn hò như gió thoảng. Than ôi !
nghĩ lại nhân tình càng thêm chán ngán,
lòng con người nay chẳng mai đen, thế sự
đổi thay cái niềm chồng vợ như mây tan
bão rã. Ai tình đối với tôi nay như mưa
đông tuyết giá, còn có mong, chỉ vui chữ
yêu nhau mà họa khúc đờn lòng, Ôi ! tôi
ngán thay, cho cái kiếp con tằm ngày đêm
văn rút ruột tơ vương bao lần vô rồi uổng
thay cho tôi công trình mong mỏi chỉ muốn
cùng ai xây đắp một nhà lâu, cái đài mộng
tưởng tôi đây gây dựng trong bấy nhiêu
lần, bỗng một phút đã bị buông theo cho làn
nước chảy, ái tình tôi thương, ai biết mấy,
mà sao ai nữ đành lòng rút ngãi tao khang
tôi những tưởng cùng ai kết ngãi đá vàng
chữ tôi đâu có biết ai kia lại đem cái tình
yêu chân thật của tôi ra mà làm trò chơi
cho những giờ giải chí. Than ôi ! Buồn , ..
quá đổi là buồn bởi vậy đêm khuya tôi.

Ca vọng Cổ

- 1 — Nghe tiếng đồng hồ, nó đánh boong boong
tôi lắng tai nghe vừa 12 tiếng, tôi ngủ
không đặng mà tôi thức lại chẳng yên, mọi
người đã đều an giấc.
- 2 — Sao có một mình tôi, tôi dậy đôi ngọn
đèn khuya.
- 3 — Đêm khuya đường vắng, thì tuyết đổ lác
đác, hạt sương tuôn nó mịt mờ.
- 4 — Lại thêm gió thổi lao xao, chim kêu sáo
sạc, này ai ơi ! tôi kinh hãi lạ lùng
- 5 — Ngoài hiên tiếng gió vo ve con chim ở trên
nhánh nó kêu rủ bạn, này ai ơi ! tôi đây
buồn thảm vô cùng.
- 6 — Giờ phút này đây, canh tàn rồi, đêm thời
đã lụn, nước mắt tôi tuôn tôi chỉ biết ngồi
tôi thở với lại than.
- 7 — Này ai ôi ! có biết cho tôi quẩn quại lòng
hưởng những nuốt cay cùng là ngậm đắng
- 8 — Cái cảnh vắng đìu hiu này ai không dứt
từng khúc ruột, nát từng lá gan.
- 9 — Những lúc đêm khuya, tôi nhìn bóng trăng
có khi tròn rồi ra khuyết điểm.
- 10 — Đôi ta đã thương nhau bốn mùa rồi, làm
sao không đặng hiệp với cùng nhau.
- 11 — Để đã thương nhau, để tiếng nói năng, để
lời cử chỉ nó đã in sâu vào trong can tràng.
- 12 — Ước vọng cầu ao, chắt đầy bằng núi, đến
nay mộng tưởng nó đã tan rồi thôi đánh
phó cho nước chảy theo dòng.

- 13 — Cái nợ ái tình tôi quyết dẫn tâm quên đi mà
sóa bỏ để cho ai vui đạo sướng tùy nơi
trường gấm phòng loan.
- 14 — Thôi từ nay tôi hóa gánh giang san, thiên
lý trường đồ hầu có xa lánh cái gánh nợ
chúng tình tôi mang nặng đã từ lâu.
- 15 — Đêm năm canh tôi nghe tiếng của ai du
con bông bông bông xa đưa thê thảm giọng
buồn dường như kêu gọi cõi lòng này.
- 16 — Trong cảnh đêm khuya tôi đây nghĩ tình
ngắm cảnh ngó lên trên phương trời, con
thỏ đã ngậm sương đi rồi mà sao tôi vẫn
còn mang nặng cái cảnh quá thê lương.
- 17 — Hay là tiền nhân hậu quả chi đây mà kiếp
xưa tu đã vụng nên thân thể bị dọa dầy.
- 18 — Tháng ngày cam chịu lạnh lùng, trong chốn
cô phòng quá ư lạnh lẽo, biết ai đâu mà
san sẻ nỗi khổ tâm.
- 19 — Nhớ lại đã mấy thu qua cũng đêm hôm nay,
cũng căn phòng này đôi ta còn đang hứa
lời sơn minh hải thệ, cùng nhau gắn bó
ngãi đá vàng.
- 20 — Mà đêm nay phòng loan gối lạnh vắng kẻ
tri âm. ngoài biên con dế kêu sầu ai oán.
bình như cũng để chia buồn với cảnh ngộ
của người thất vọng này đây.

Décembre 1944

Viết tại biệt thự Hải Anh
mùa thu năm quý mùi

Tài - Tử

SONG - LONG

Cùng ông Hoàng văn Tố

Vở «**Phá cỗ Loa-thành**» của ngài đã bị thất lạc, trong bữa tiệc cuối năm của Editions Tài tử.

Trong đó có ông:

Song-Long tài tử chủ tọa.

ô. **Kim-Ngọc** Phong viên báo quan âm.

ô. **Phán Minh**.

ô. **Mai**.

ô. **Hùng**

ô. **Lộc** gérant Imprimerie Tân Tiến.

ô. **Tâm** giám đốc hiệu sách Văn chương.

ô. **Đệ** Giám đốc hiệu sách Nhi Lạp.

ô. **Hà Mai Linh**,

ô. **Tạ đình Sách** nhà chế tạo các thứ đồ chơi

Vậy trong các ngài, có ai lỡ tay cầm nhầm bản thảo ! Phá Cỗ Loa-Thành của ông Hoàng văn Tố xin gấp mang đến trả cho. Nếu không mang tiếng tất cả các bạn. Nếu không trả sau này chúng tôi thấy bạn nào đem bản thảo ấy dùng chúng tôi sẽ truy tố.

Trần-Quang

TRAN-QUANG

đã in

Tiếng đàn bên sông

• của Song - Long hết

Tan nát cõi lòng

• của Kỳ-Anh và Trần-văn-Huyền hết

Cùng ai lỗi hẹn

• của Ngọc-Toán giá 0\$60 còn một số rất ít

Sách vở, Báo chí

Muốn bán chạy

Hãy mang chúng bày tại

HIỆU SÁCH TRAN-QUANG

Chợ Đồng - Xuân Hanoi

Là một hiệu sách có nhiều tin-nhiệm ở
giữa một thành phố đông đúc.

Sách cũ, truyện cũ muốn bán được giá
hãy mang lại hiệu sách Trần-Quang.

Muốn tìm một quyển sách quý, một cuốn
truyện hay, hãy mời lại Trần-Quang.

Mua bán ở Hiệu sách Trần-Quang từ 1\$00
trở lên sẽ được trừ 0\$10.

trắng dương bổ thận hoàn

trị bệnh thận hư và mộng di

hoạt tinh đau lưng ư tại chông

mật rất này mỗi ve giá 1p50

Sinh lực đại bổ Hoàn

trị bệnh kém ăn ít ngủ làm việc

hay quên tư chi mỗi một dùng

liều thuốc này sẽ được bồi bổ

sức khỏe và rất mau chóng mỗi

ve giá 1\$50

NHA THUOC THAI CO

52changeur Hanoi

Kỳ này đến lượt ngài

trúng số độc đắc.

Cùng ai lỗi hẹn

Vọng cổ mới

Chích một đoạn nói lời

Mai nương em ơi! Thôi thế là tầm đã hết vường tơ, ngâu đã cách bể sông rồi, còn mong gì xum họp lứa đôi, duyên tơ tóc bởi vì ai lỗi hẹn. Anh trông thấy em lòng càng tủi thẹn, thẹn cho anh theo đuổi bấy nhiêu lâu.

Em ơi! Khúc đàn tình anh đang gảy, ai làm cho gảy phỉm đứt dây, tơ loan đủ chấp nối nhưng sự tình đã lỡ, kể từ đây đờn tan phỉm vỡ cuộc tình duyên còn đâu những ngày lẫn ái như xưa.

— Những bản ca hợp với tâm hồn của mọi người khi âm thầm buồn bã, cất tiếng ca hát sẽ thấy tiêu tan những nỗi ưu tư của đời hiu quạnh.

Nhà in Phúc-Mỹ

30 Hàng Cột Hanoi

∞

Nhận in đủ các việc litho, typo, nhận làm hộp carton. Mỹ thuật giá phải chăng. Nhanh chóng.

Thư từ và ngân-phiếu xin đề tên ở:

Hoàng - văn - Đăng

Thông chế Pétain đã nói:

**Các người Phải trọng kỷ luật và
giữ trong sạch để nêu cao gương
sáng cho nhân dân.**

Hãy đòi hỏi mua cho được !

Sà-Phòng Pháp-Việt

ông Tạ đình-Sách chế tạo.

Nhiều bột, không hại quần áo, vải lụa đều dặt
được cả giá 0\$15 một gói

Các đại lý bán.

Ngã tư sở **Kim Anh**

Chợ hôm **Trường An**

Khâm Thiên **Kiosque Dương Trường**

Chợ Đồng-Xuân **Trần-Quang**

Nhà Trồng Răng

MINH - SINH

174. Angle Rue du Colon — HANOI

Tél 1310



Mới về rất nhiều

Caoutchouc đỏ đen, Stents lấy mẫu Ciments đá mỏng
và các thứ răng và đồ dùng để trồng răng và các thứ
máy điện nhét.

Imp. Thai-Binh-Duong, 12ter Rue du Charbon — Hanoi